

Sanna Ikonen pääsi testaamaan haravointia hevosvoimin. Haravan ajo ei ole helppoa, sillä ajurin pitäisi osata pudottaa kasa aina seipään kohdalle. Haravaa käytetään polkimilla, joita ei juuri ehdi jäädä katselemaan, kun on ohjattava hevosta.

Satavuotiasta suomenhevosta juhlistettiin Sauvossa heinätyökurssilla

SAUVO

Tiia Paavilainen

Suopellon tilalla hyörittiin sunnuntaina kolmen hevosen ja lähes parinkymmenen ihmisen voimin heinätyössä, kun 12 heinäntekokurssille osallistunutta pääsi vauhtiin. Kurssia järjestämässä oli tilan puolesta Anni Himberg, joka on myös Suomen työhevosseura ry:n aktiiveja.

– Kurssilla on 12 osallistujaa, ja kolme hevosta, joista yksi on meidän Jasperi ja kaksi on kurssilaisten omia, Him-

berg kertoo. Työhevosseuran kursseja on pidetty meillä ennenkin.

Kurssia puuhamassa oli myös agrobiologi Eeva Karvonen, joka on toiminnanjohtajan viransijaisena Varsinais-Suomen Hevosjalostusliitossa. Karvosen mukaan Turussa järjestetyt Suomenhevosten työemestaruuskisat lisäsivät kurssin mielenkiintoa entisestään.

– Tällaiset kurssit on hyväksi, koska haluamme säilyttää työhevosperinnettä Suomessa. Nykyään hevosta ei näe tois-

sä niin usein, tällainen kurssi on hyvä tilaisuus tulla katsomaan hevosharrastuksen tätä puolta.

Kansallishevosemme juhluvuosi

Suomenhevonen täyttää 100-vuotta tänä vuonna, vaikka tietysti suomenhevosia on ollut jo aiemmin. 100 vuotta on laskettu suomenhevosten kantakirjan perustamisesta, ja siitä asti rotua on jalostettu puhtaana.

– Suomenhevosten vahvuus on monipuolisuus, niitä voi käyt-

tää mihin vaan. Suomenhevosilla on neljä jalostussuuntaa: juoksija, ratsu, työhevonen ja pienhevonen, mutta sama hevonen voidaan kantakirjata useampaankin jalostussuuntaan, Karvonen selittää.

Karvosen mukaan suomenhevosten määrä on ollut lähivuosina kasvussa. Kysyntää etenkin koulutetuille, hyville hevosille on.

– Monesti etenkin pienhevosiksi kantakirjattuja suomenhevosia kysyvät sellaiset, jotka haluavat koko perheen hevosen. Pienhevosta myös

lapset pystyvät käsittelemään, Karvonen toteaa.

Himbergin mukaan suomenhevoset ovat usein monikäyttöisiä. Hänen mukaansa Jasper on hyvä esimerkki suomenheppojen rauhallisuudesta.

– Se on niin rauhallinen, että sille voi laittaa melkein minä vaan koneen perään eikä se juuri hätkähdä. Hevonen voi olla niin monikäyttöinen, että omistajan taidot ja aika loppuu kesken. Vanhojen työtapojen säilyttäminen on tärkeää ja sen vuoksi niitä kannat-

taa ammentaa viimeistään nyt vanhoilta konkareilta, Himberg toteaa.

Hevosmieh-oppia jaossa

Kurssilla opettaneella Ismo Holmilla on omien sanojensa mukaan ollut hevosia koko ikänsä, pikaisesti laskettuna yhteensä parisenkymmentä. Suomenhevonen on Holmin mukaan paras vaihtoehto monipuolisuuden, nöyryyden ja palveluhalukkuutensa ansiosta. Tosin tahtojen taistojaakin on käyty.

Uuras veti perässään työkärryjä, joihin seipäät kerättiin. Lehteen lipsahtanut väärä kuva, sillä lisoppi veti perässään työkärryjä, joihin seipäät kerättiin. Tässä kuvassa jälleen haravoimassa heiniä Jasper ohjaksissaan Sanna Ikonen.

Tanja Lundstenilta sujui kävellen ohjaaminen. Kyydissä istui hevostaitoja kurssilaisille opettanut Ismo Holm.